

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 12C/117/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215671
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Šulajová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6612215671.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Renátou Šulajovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanému Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Žaloba o zaplatenie majetkovej škody vo výške 875,-- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 3 941,15 Eur sa zamietla.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Poukázal na skutočnosť, že je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt veriteľ zo Zmluvy o úvere navrhol písomným podaním súdному exekútorovi vykonať exekúciu, a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu žalobca navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX kde bol dlžník povinný C. K., G. XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/117/2012, 9Er/439/2009), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX kde bol dlžník povinný B. Š., G. XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/132/2012, 9Er/440/2009), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX kde bol dlžník povinný P. P., G. XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/136/2012, 8Er/869/2009), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX kde bol dlžníkom povinný V. M., G. XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/145/2012, 10Er/362/2009), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX kde bol dlžník povinný M. C., G. XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/152/2012, 9Er/370/2009), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX kde bol dlžníkom povinný M. C.C., G. XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/155/2012, 13Er/31/2009), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX kde bol dlžníkom povinný M. B., G. XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/156/2012, 9Er/455/2010).

Súdny exekútor požiadal exekučný súd - Okresný súd Lučenec o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V exekučnom konaní vedenom podľa procesných pravidiel uvedených v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2011 a od 01.06.2010 do 31.05.2011 je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.02.2002 do

31.05.2010 sa nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi, a preto exekučný súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, a to bez ohľadu na to, či exekučným titulom, pre ktorý sa exekúcia navrhovala vykonať bolo rozhodnutie všeobecného súdu, rozhodnutie rozhodcovského súdu, alebo exekučným titulom bola napríklad notárska zápisnica. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby.

Poukázal na to, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní a primel porušovateľa k vydaniu rozhodnutia, pričom spísal a podal Žiadosť o informáciu o stave konania, kde namietol porušovanie svojich práv márnym plynutím času dňa 02.07.2009 ako aj dňa 23.09.2009, dňa 13.11.2009, dňa 25.02.2010 a následne dňa 30.08.2010 ako aj dňa 23.11.2010 a 25.05.2011 podal Sťažnosť a podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu a na prietahy v súdnom konaní.

Žalobca uviedol, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu.

V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Majetková škoda, ktorá mu vznikla predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Žalobca vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,--Eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,--Eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,--Eur. Celkovo žalobca vynaložil vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky sumu 125,--Eur. Táto suma by nezaťažila žalobcu, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie by dodržal zákonom stanovenú dobu.

Zároveň si uplatňuje aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa jeho názoru dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu.

Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna úprava.

Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie vecí a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie.

Ďalej dodal, že postupoval podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval. Preto je nutné deklarovať porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože súdna ochrana nebola poskytnutá v zákonom predpokladanej kvalite, deklarovať porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, nahradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu, ktorá mu bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s porušením jeho práv uvedených vyššie.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

V prvom rade poukázal na zmätočnosť samotného návrhu žalobcu. V žalobnom návrhu sa v tomto prípade vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že žalobca nedokázal uviesť ani len spisovú značku príslušného exekučného konania, pod ktorou je vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátum doručenia podania na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátum, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Vo všeobecnosti musí namietat, že žalobca nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy, atď... Žalobca síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať žalobca sám.

Poukázal aj na to, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Žalobca uvádza rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov. Z takto formulovanej žaloby nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu, keďže v žalobe sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu/titulov si uplatňuje svoj nárok. Nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Čo sa týka uvádzaných prieťahov v konaní v prvom rade je potrebné poznamenať, že žalobca neuvádza kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu. Žalobca neuviedol, ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovaného, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v príslušnom konaní predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. Judikatúra Ústavného súdu SR, konkrétne v náleze z 03.05.2011, č. k. III. ÚS 69/2011-25, taktiež poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady vigilantibus iura (každý nech si stráži svoje právo). To, že tak žalobca nekonal, je možné pripísať iba jemu. V druhom rade, má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

Poukazuje ďalej na to, že dňa 23.04.2012 mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 bola okresnému súdu doručená predmetná žaloba vo veci, je zrejmé, že žalobca ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr.

Z ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti (doručenia na príslušný orgán) o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

Napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, ktoré adresoval žalobcovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody mu bola doručená všeobecná odpoveď, kde žalobca nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, uviesť skutočnosť, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal, preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný.

Zákon č. 514/2003 Z. z. ustanovuje nasledujúce všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

1/nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,

2/vznik škody,

3/príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne.

K nesprávnemu úradnému postupu - rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia po 15-dňovej lehote poukázal na to, že prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli sudy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

Samotný žalobca uvádza znenie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 "Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa §41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie." Ustanovenie §41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku znie: "vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených".

Z týchto ustanovení jednoznačne vyplýva skutočnosť, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Toto znenie je účinné od 01.06.2011, kedy bol Exekučný poriadok novelizovaný zákonom č. 102/2011 Z. z., čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011 nemá žiadnu oporu v zákone.

Pred 01.06.2011 § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku znel "vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených". V samotnej dôvodovej správe, je k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky ako zákonodarný zbor SR. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová "rozhodnutí rozhodcovských súdov", predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Argumentácia žalobcu je v interpretácii toho, čo zamýšľal zákonodarca, nefundovaná a nepravdivá a § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 01.06.2011.

Zároveň v tejto súvislosti zdôraznil tú skutočnosť, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia. 15-dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu (okrem exekučného titulu podľa §41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku). Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí a ani sa logicky nedá predpokladať, že by to bol zámer

zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

V zmysle uznesenia Ústavného súdu SR z 3. marca 2011, č. k. IV. ÚS 60/2011-13, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 13. októbra 2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 26. septembra 2011 sp. zn. 3 MCdo 11/2010 a uznesenia Najvyššieho súdu SR z 29. marca 2011 sp. zn. 5Cdo 291/2010, vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. V takomto prípade prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný. Podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach daného prípadu (právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu v právnej veci spotrebiteľa) z uvedeného vyplýva, že pokiaľ je podmienka existencie vnútroštátneho práva prikazujúceho za určitých okolností prieskum materiálnej stránky rozhodcovského rozsudku v rámci rozhodovania o návrhu na výkon rozhodcovského rozsudku splnená (§ 45 zákona o rozhodcovskom konaní), potom postup všeobecného súdu, ktorý z toho vyvodí dôsledky vyplývajúce zo slovenského právneho poriadku, je legitímny.

Vo všeobecnosti je taktiež potrebné poukázať na judikatúru Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 16/02 ktorá konštatuje, že "Pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone (napr. rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 64/97, na ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti poukazuje), ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem "zbytočné prieťahy" obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00)."

Z uvedeného vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca na niektorých miestach vo svojom žalobnom návrhu namieta prieťahy v konaní, žalovaný odkazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prieťahoch v konaní.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Ako vyplýva zo skutkových okolností uvádzaných žalobcom v niektorých žalobách, k nesprávne úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť v období pred marcom 2009.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu

škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Ak teda mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to po 15-dňovej lehote, lehota na uplatnenie tohto nároku uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23. 4. 2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku).

Žalobca sa vo svojej žalobe domáha náhrady materiálnej škody v paušálnej sume 125,--Eur, resp. 175,--Eur.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru žalovaného žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické.

Žalobca vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania prieskumov. Taktiež uvádza, že škoda zaťažila žalobcu výlučne v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Ako podstatné zložky vyčíslenej sumy uvádza správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, udržiavanie a správu informačného systému a administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné.

Na tomto mieste je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že žalobca v žalobe neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Má za to, že žalobca doposiaľ neunesol bremeno tvrdenia tým, že nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk a zároveň žalovaný zastáva názor, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech, a teda logicky nie je možné domáhať sa ich náhrady podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

Žalobca by v tomto konaní na preukázanie vzniku majetkovej škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu. Žalobca ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Takýto systém musel využívať nielen počas domnelých prieskumov, ale aj pred týmto obdobím, ako aj po ňom, nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebíhali, resp. prebiehali bez namietaných nedostatkov. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému vznikala/vznikla žalobcovi bez ohľadu na tvrdené prieskumy a jej uplatnenie považuje žalovaný za účelové. Žalobca uvádza ako ďalšiu položku majetkovej škody "udržiavanie" systému. Tomu ide taktiež o činnosť, ktorú musí žalobca vykonávať na každodennej báze, najmä pri poskytovaní úverov v takom rozsahu, ako ich poskytuje žalobca, aby sa naplnil účel fungovania spoločnosti daného druhu. Spoločnosť, ktorá sa špecializuje na poskytnutie a vymáhanie úverov musí mať informačný systém. Požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti, je nesprávne a znovu účelové.

Samotný zástupca žalobcu uvádza vo svojom stanovisku k žiadostiam o doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 02.07.2012, že "disponuje jednotnou a nedeliteľnou databázou návrhov v elektronickej forme (návrhy podával elektronicky v automatizovanom procese)" a že, "návrhy boli spracované v elektronickej forme a súdom boli odoslané v tejto forme rovnako tak elektronicky". Z tohto dôvodu žalovaný má znovu za to, že uplatňovanie nároku na majetkovú škodu je nepodložené a uplatňovať si 125,- Eur/175,--Eur paušálne za každého dlžníka je nielenže nadhodnotené, ale aj nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu

vyčíslovaní škody zo strany žalobcu (ako tomu je podľa názoru žalovaného aj v tomto prípade) a preskúmanie predmetného nároku je znemožnené.

Na základe všetkých uvedených skutočností je žalovaný toho názoru, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

Žalobca sa vo svojich žalobách domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v pomernej výške k čiastke 660,-€ (čiastka, ktorú v niektorých náleзоch Ústavný súd SR priznal za prietahy na rok) podľa toho, ako dlho trvalo domnelé omeškanie, pričom má ísť o spravodlivú satisfakciu za utrpený zásah do základných práv a má kompenzovať každé porušenie práva na súdnu ochranu, ktoré žalobca uplatňoval jednotlivito podaním všetkých návrhov na začatie občianskeho súdneho konania.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

V prvom rade, žalobca poukazuje na viacero náleзоv Ústavného súdu SR, kde rozhodoval o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prietahy. Je potrebné povedať, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 660,-€ alebo 663,88€, ktorá musí byť priznaná za každý rok prietahov, je nesprávna úvaha. Navyše, pri rozhodovaní Ústavný súd SR vychádzal aj z významu sporu pre žalobcu, pričom v tomto prípade ide o veľkú spoločnosť poskytujúcu úvery fyzickým osobám. V druhom rade, je potrebné poznamenať, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Samotná judikatúra poukazuje na tento aspekt v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011, kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Žalobca uvádza aj "zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov", ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Taktiež žalobca nespresnil, v čom a ako situácia "ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu." V druhom rade požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20% z istiny a príslušenstva nie je podložená akýmikoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumnou úvahou za krajne nesprávny spôsob určenia náhrady nemajetkovej ujmy percentuálnou čiastkou z tvrdenej skutočnej škody.

Žalobca zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z toho dôvodu žalovaný nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Žalovaný poukázal na potrebu zohľadnenia vyššie citovaného ustanovenia, ako aj ustanovenia § 17 ods. 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z. pri formovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, resp. o výške takejto náhrady.

V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov.

Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

V tejto súvislosti upozorňuje a ako prílohu tohto vyjadrenia dokladá list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010) J 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podľa článku 267 ZFEÚ podal Krajský súd v Prešove (Vec C-76/10).

Je zrejmé, že žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúca slabé finančné a právne vedomie nízkoprijímových osôb.

Zastáva názor, že žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujúc ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia žalobcu (ako spoločnosti s negatívnou povestou využívajúcu neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré žalobcovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť, nemôže byť podľa žalovaného žalobcovi priznaná žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1, § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je nevyhnutné okrem existencie nesprávneho úradného postupu/nezákonného rozhodnutia, vzniku škody či nemajetkovej ujmy, preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami.

Podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž "priamosť" pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností je toho názoru, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (spočívajúcim v tom, že rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, a to po zákonom stanovenej lehote) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Stav, v ktorom sa žalobca ocitol, si zavinil sám, a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv, a najmä je už v súčasnosti zrejmé, že žalobca si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky, či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., považuje žalobu za právne neopodstatnenú.

Žalobca ani jeho právny zástupca sa pojednávania vytyčeného na 22.05.2014 nezúčastnili, právny zástupca žalobcu mal doručenie riadne a včas vykázané. Podaním doručeným súdu dňa 16.05.2014 emailom žiadal zrušiť nariadené pojednávanie a prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorú podal dňa 13.12.2012. Súd podotýka, že o rovnakej žiadosti na zrušenie pojednávania a návrhu žalobcu na prerušenie konania, ktoré je obsahovo totožné, a bolo súdu doručené dňa 03.06.2013 (č. I. 47 spisu) súd už vo veci právoplatne rozhodol, a

to uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 12C/117/2012-51 zo dňa 06.06.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.04.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica číslo konania 15Co/395/2013-82.

Žalobcom tvrdený dôvod zrušenia pojednávania vzhľadom na návrh na prerušenie konania súdu súd preto nepovažoval za dôvod vážny a v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu. Navyše súd poukazuje na skutočnosť, že skutkový stav medzi účastníkmi konania nebol sporný, žalobca o všetkých vykonaných dôkazoch vedel, nakoľko v žalobe ich označil, preto zo strany súdu nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti konania pred súdom, keďže žalobca sa vo všetkých otázkach písomne vyjadril formou návrhu na začatie konania, kde skutkové okolnosti opísal v súlade so skutkovým stavom, ktorý bol aj zistený súdom. Predmetom pojednávania a konania súdu bolo len sporné posúdenie právnej otázky nároku na náhradu škody, ktorú si uplatnil žalobca.

Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, svoju neúčast' ospravedlnil, z dôvodu hospodárnosti nežiadal odročiť pojednávanie a navrhol, aby súd rozhodol s prihliadnutím na jeho vyjadrenie.

Žalovaný dňa 16.05.2014 súdu doručil aj vyjadrenie k Znaleckému posudku číslo 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave na základe objednávky žalobcu zo dňa 01.03.2013.

Súd podotýka, že vyjadrenie žalovaného k znaleckému posudku, na ktorý poukazuje je v danej právnej veci právne irelevantné, nakoľko žalobca do súdneho spisu nedoručil žiaden Znalecký posudok číslo 1/2014, a ani vo svojom vyjadrení naň nepoukazuje. Súd preto v danom konaní na vyjadrenie žalovaného k uvedenému znaleckému posudku neprihliadal.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd vec prejednal a rozhodol bez prítomnosti účastníkov konania s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p.

Okresný súd Lučenec uznesením číslo konania 12C/117/2012-28 zo dňa 25.03.2013 spojil na spoločné konanie veci vedené pod spisovými značkami 12C/117/2012, 12C/132/2012, 12C/136/2012, 12C/145/2012, 12C/152/2012, 12C/155/2012 a 12C/156/2012 s tým, že sa ďalej budú viesť pod spoločnou spisovou značkou 12C/117/2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.04.2013.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním návrhov na začatie konania v spojených veciach spisové značky 12C/117/2012, 12C/132/2012, 12C/136/2012, 12C/145/2012, 12C/152/2012, 12C/155/2012 a 12C/156/2012, uznesenia Okresného súdu Lučenec číslo konania 12C/117/2012-28 zo dňa 25.03.2013, vyjadrenia žalovaného, podstatného obsahu pripojených spisov Okresného súdu Lučenec spisová značka 9Er/439/2009, 9Er/440/2009, 8Er/869/2009, 10Er/362/2009, 9Er/370/2009, 13Er/31/2009 a 9Er/445/2010 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 9Er/439/2009 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 03.06.2009. Okresný súd Lučenec výzvou zo dňa 04.06.2009 vyzval súdneho exekútora na opravu návrhu na vykonanie exekúcie v časti týkajúcej sa úroku z omeškania a tiež na predloženie úverovej zmluvy, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok. Súdny exekútor doručil súdu na vedomie dňa 19.06.2009, že vyzval oprávneného na opravu návrhu v časti týkajúcej sa úroku z omeškania a predloženie zmluvy o úvere. Keďže súdny exekútor na výzvu nereagoval, Okresný súd Lučenec opätovne výzvou zo dňa 24.07.2009 vyzval Stály rozhodcovský súd o predloženie zmluvy o úvere. Následne urgoval Stály rozhodcovský súd o predloženie požadovaného listinného dôkazu dňa 25.08.2009. Keďže Stály rozhodcovský súd ani súdny exekútor nereagovali na výzvy súdu, súd výzvou zo dňa 23.09.2009 vyzval priamo oprávneného na predloženie zmluvy o úvere. Listom doručeným súdu dňa 12.10.2009 oprávnený žiadal predĺžiť lehotu o 60 dní na predloženie zmluvy o úvere. Súd mu túto lehotu predĺžil do 02.12.2009. Dňa 02.12.2009 oprávnený doručil súdu zmluvu o úvere. Okresný súd Lučenec výzvou zo dňa 02.12.2009 vyzval oprávneného o špecifikáciu istiny a poplatku vymáhanej sumy v exekučnom konaní. Táto výzva bola urgovaná opätovne 01.02.2010. Oprávnený odpovedal na výzvu súdu dňa 10.02.2011. Dňa 10.02.2011 súd vydal poverenie. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/117/2012 (9Er/439/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 861,15 Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 9Er/440/2009 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 03.06.2009. Výzvou zo dňa 04.06.2009 vyzval súdneho exekútora na opravu návrhu na vykonanie exekúcie v časti týkajúcej sa úroku z omeškania a tiež na predloženie úverovej zmluvy, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok. Súdny exekútor doručil súdu na vedomie dňa 19.06.2009, že vyzval oprávneného na opravu návrhu v časti týkajúcej sa úroku z omeškania a predloženie zmluvy o úvere. Keďže súdny exekútor na výzvu nereagoval, Okresný súd Lučenec opätovne výzvou zo dňa 04.06.2009 vyzval Stály rozhodcovský súd o predloženie zmluvy o úvere. Následne urgovoal Stály rozhodcovský súd o predloženie požadovaného listinného dôkazu dňa 02.09.2009. Keďže Stály rozhodcovský súd ani súdny exekútor nereagovali na výzvy súdu, súd výzvou zo dňa 23.09.2009 vyzval priamo oprávneného na predloženie zmluvy o úvere. Dňa 01.10.2009 Stály rozhodcovský súd doručil súdu fotokópiu zmluvy o úvere. Okresný súd Lučenec dňa 26.10.2009 vydal poverenie. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 9Er/440/2009-41 zo dňa 03.11.2010 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica dňa 18.07.2011. Uznesení Okresného súdu Lučenec číslo konania 9Er/440/2009-44 zo dňa 07.09.2011 súd rozhodol o trovách konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica dňa 27.01.2012. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/132/2012 9Er/440/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 8Er/869/2009 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.09.2009. Výzvou zo dňa 22.09.2009 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie Zmluvy o úvere. Súdny exekútor listom doručeným súdu dňa 29.09.2009 dal na vedomie súdu, že o predloženie zmluvy požiadal oprávneného. Dňa 07.12.2009 súd vydal poverenie. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 8Er/869/2009-25 zo dňa 22.10.2010 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica dňa 25.05.2011. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 8Er/869/2009-59 zo dňa 14.06.2011 súd rozhodol o trovách konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.07.2011. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/136/2012 (8Er/869/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 275,-- Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 10Er/362/2009 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.09.2009. Výzvou zo dňa 23.09.2009 súd vyzval súdneho exekútora o predloženie úverovej zmluvy. Súdny exekútor listom doručeným súdu dňa 13.10.2009 dal na vedomie súdu, že o predloženie zmluvy požiadal oprávneného. Dňa 30.12.2009 súd vydal poverenie. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 10Er/362/2009-24 zo dňa 27.10.2010 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica dňa 31.08.2011. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 10Er/362/2009-52 zo dňa 11.07.2012 súd rozhodol o trovách konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.08.2012. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/145/2012 (10Er/362/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 9Er/370/2009 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 13.05.2009. Výzvou zo dňa 19.05.2009 súd vyzval súdneho exekútora v zmysle § 40 ods. 1 Exekučného poriadku o predloženie úverovej zmluvy. Súdny exekútor listom doručeným súdu dňa 22.06.2009 dal na vedomie súdu, že o predloženie zmluvy požiadal oprávneného. Výzvou zo dňa 24.07.2009 súd vyzval priamo Stály rozhodcovský súd o predloženie zmluvy o úvere. Následne bola výzva urgovaná dňa 25.08.2009. Keďže súdny exekútor ani Stály rozhodcovský súd súdu nezaslali zmluvu o úvere, súd výzvou zo dňa 23.09.2009 vyzval priamo oprávneného. Oprávnený listom doručeným súdu dňa 12.10.2009 požiadal súd o predĺženie lehoty na predloženie zmluvy o úvere o 60 dní. Súdom mu bola predĺžená lehota do 02.12.2009. Dňa 02.12.2009 oprávnený doručil zmluvu o úvere. Výzvou zo dňa 02.12.2009 súd vyzval oprávneného o špecifikáciu vymáhanej sumy na istinu a poplatok. Následne bola výzva urgovaná dňa 08.01.2010, 01.02.2010. Dňa 08.07.2011 súd vydal poverenie. V konaní vedenom na Okresnom

súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/152/2012 (9Er/370/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,--Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 1 485,-- Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 13Er/31/2009 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 09.01.2009. Súd vydal poverenie dňa 27.01.2009. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/155/2012 (13Er/31/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,--Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 9Er/445/2010 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 28.04.2010. Výzvou zo dňa 05.05.2010 súd vyzval súdneho exekútora v zmysle § 40 ods. 1 Exekučného poriadku na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie a to o predloženie úverovej zmluvy. Výzva bola urgovaná dňa 07.06.2010. Súdny exekútor listom doručeným súdu dňa 17.06.2010 dal na vedomie súdu, že o predloženie zmluvy požiadal oprávneného. Výzvou zo dňa 19.07.2010 súd vyzval právneho zástupcu oprávneného o predloženie zmluvy o úvere. Dňa 29.07.2010 oprávnený doručil zmluvu o úvere. Dňa 12.08.2010 súd vydal poverenie. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 9Er/445/2010-26 zo dňa 20.12.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica dňa 17.09.2012. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/156/2012 (9Er/445/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,--Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písmeno a) bod 3 zákona 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak k tomu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 5 ods. 1 zákon č. 514/2003, účinný k 27.09.2012, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003, účinný k 27.09.2012, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003, účinný k 27.09.2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003, účinný k 27.09.2012, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003, účinný k 27.09.2012, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a). V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003, účinný k 27.09.2012, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ zákona č. 233/1995, účinný od 30.11.2006 do 31.05.2010, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995, účinný od 01.02.2002 do 31.05.2010, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 132 O. s. p., mal súd preukázané, že žaloba žalobcu je nedôvodná.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 9Er/439/2009 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 03.06.2009. Okresný súd Lučenec výzvou zo dňa 04.06.2009 vyzval súdneho exekútora na opravu návrhu na vykonanie exekúcie v časti týkajúcej sa úroku z omeškania a tiež na predloženie úverovej zmluvy, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok. Súdny exekútor doručil súdu na vedomie dňa 19.06.2009, že vyzval oprávneného na opravu návrhu v časti týkajúcej sa úroku z omeškania a predloženie zmluvy o úvere. Keďže súdny exekútor na výzvu nereagoval, Okresný súd Lučenec opätovne výzvou zo dňa 24.07.2009 vyzval Stály rozhodcovský súd o predloženie zmluvy o úvere. Následne urgoval Stály rozhodcovský súd o predloženie požadovaného listinného dôkazu dňa 25.08.2009. Keďže Stály rozhodcovský súd ani súdny exekútor nereagovali na výzvy súdu, súd výzvou zo dňa 23.09.2009 vyzval priamo oprávneného na predloženie zmluvy o úvere. Listom doručeným súdu dňa 12.10.2009 oprávnený žiadal predĺžiť lehotu o 60 dní na predloženie zmluvy o úvere. Súd mu túto lehotu predĺžil do 02.12.2009. Dňa 02.12.2009 oprávnený doručil súdu zmluvu o úvere. Okresný súd Lučenec výzvou zo dňa 02.12.2009 vyzval oprávneného o špecifikáciu istiny a poplatku vymáhanej sumy v exekučnom konaní. Táto výzva bola urgovaná opätovne 01.02.2010. Oprávnený odpovedal na výzvu súdu dňa 10.02.2011. Dňa 10.02.2011 súd vydal poverenie. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/117/2012 (9Er/439/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 861,15 Eur.

Z listinného dôkazu - pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 9Er/439/2009 súd zistil, že okresný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie

cca po 20 mesiacoch od doručenia žiadosti o udelenie poverenia. Súd podotýka, že o žiadosti súdneho exekútora bolo rozhodnuté potom, čo i napriek výzvam, ktoré boli urgované zo strany súdu nebol ani zo strany súdneho exekútora, ani zo strany oprávneného, ani Stáleho rozhodcovského súdu predložený žiadaný listinný dôkaz, a to zmluva o úvere. Sám oprávnený požiadal súd, aby mu predĺžil lehotu na doručenie tohto listinného dôkazu o 60 dní. Potom, čo bol listinný dôkaz doručený a reagované na výzvu súdu dňa 10.02.2011, v ten istý deň súd vydal aj poverenie. Možno konštatovať, že poverenie bolo vydané hneď v ten istý deň, keď zo strany či už oprávneného alebo súdneho exekútora bola splnená povinnosť, ktorá mu bola uložená súdom.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 9Er/440/2009 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 03.06.2009. Výzvou zo dňa 04.06.2009 vyzval súdneho exekútora na opravu návrhu na vykonanie exekúcie v časti týkajúcej sa úroku z omeškania a tiež na predloženie úverovej zmluvy, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok. Súdny exekútor doručil súdu na vedomie dňa 19.06.2009, že vyzval oprávneného na opravu návrhu v časti týkajúcej sa úroku z omeškania a predloženie zmluvy o úvere. Keďže súdny exekútor na výzvu nereagoval, Okresný súd Lučenec opätovne výzvou zo dňa 04.06.2009 vyzval Stály rozhodcovský súd o predloženie zmluvy o úvere. Následne urgoval Stály rozhodcovský súd o predloženie požadovaného listinného dôkazu dňa 02.09.2009. Keďže Stály rozhodcovský súd ani súdny exekútor nereagovali na výzvy súdu, súd výzvou zo dňa 23.09.2009 vyzval priamo oprávneného na predloženie zmluvy o úvere. Dňa 01.10.2009 Stály rozhodcovský súd doručil súdu fotokópiu zmluvy o úvere. Okresný súd Lučenec dňa 26.10.2009 vydal poverenie. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 9Er/440/2009-41 zo dňa 03.11.2010 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica dňa 18.07.2011. Uznesení Okresného súdu Lučenec číslo konania 9Er/440/2009-44 zo dňa 07.09.2011 súd rozhodol o trovách konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica dňa 27.01.2012. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/132/2012 9Er/440/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur.

Z listinného dôkazu - pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 9Er/440/2009 súd zistil, že okresný súd vydal poverenie po cca 4 mesiacov od doručenia žiadosti. Súd však podotýka, že súd vydal poverenie až potom čo zo strany súdneho exekútora a oprávneného boli doručené listinné dôkazy, ktoré súd potreboval preto, aby mohol vydať poverenie. Možno konštatovať, že súd vydal poverenie v primeranej lehote, keďže žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia neobsahovala všetky listiny, ktoré boli potrebné pre rozhodnutie exekučného súdu, a ktoré i napriek urgenciám zo strany okresného súdu predložené v požadovanej lehote neboli.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 8Er/869/2009 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.09.2009. Výzvou zo dňa 22.09.2009 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie Zmluvy o úvere. Súdny exekútor listom doručeným súdu dňa 29.09.2009 dal na vedomie súdu, že o predloženie zmluvy požiadal oprávneného. Dňa 07.12.2009 súd vydal poverenie. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 8Er/869/2009-25 zo dňa 22.10.2010 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica dňa 25.05.2011. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 8Er/869/2009-59 zo dňa 14.06.2011 súd rozhodol o trovách konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.07.2011. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/136/2012 (8Er/869/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 275,-- Eur.

Z listinného dôkazu - pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 8Er/869/2009 súd zistil, že okresný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po necelých troch mesiacoch od doručenia žiadosti. Možno konštatovať, že poverenie bolo vydané v primeranej lehote, keďže žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia neobsahovala všetky listinné dôkazy, ktoré boli potrebné preto, aby súd vydal poverenie, preto bol súdny exekútor vyzývaný.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 10Er/362/2009 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.09.2009. Výzvou

zo dňa 23.09.2009 súd vyzval súdneho exekútora o predloženie úverovej zmluvy. Súdny exekútor listom doručeným súdu dňa 13.10.2009 dal na vedomie súdu, že o predloženie zmluvy požiadal oprávneného. Dňa 30.12.2009 súd vydal poverenie. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 10Er/362/2009-24 zo dňa 27.10.2010 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica dňa 31.08.2011. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 10Er/362/2009-52 zo dňa 11.07.2012 súd rozhodol o trovách konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.08.2012. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/145/2012 (10Er/362/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur.

Z listinného dôkazu - pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 10Er/362/2009 súd zistil, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté po cca troch mesiacoch od doručenia žiadosti. Súd však poukazuje na skutočnosť, že po doručení žiadosti o udelenie poverenia súdny exekútor bol vyzývaný na predloženie listinného dôkazu. Možno konštatovať, že poverenie bolo vydané v primeranej lehote, keďže žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia neobsahovala všetky listinné dôkazy, ktoré boli potrebné pre vydanie poverenia.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 9Er/370/2009 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 13.05.2009. Výzvou zo dňa 19.05.2009 súd vyzval súdneho exekútora v zmysle § 40 ods. 1 Exekučného poriadku o predloženie úverovej zmluvy. Súdny exekútor listom doručeným súdu dňa 22.06.2009 dal na vedomie súdu, že o predloženie zmluvy požiadal oprávneného. Výzvou zo dňa 24.07.2009 súd vyzval priamo Stály rozhodcovský súd o predloženie zmluvy o úvere. Následne bola výzva urgovaná dňa 25.08.2009. Keďže súdny exekútor ani Stály rozhodcovský súd súdu nezaslali zmluvu o úvere, súd výzvou zo dňa 23.09.2009 vyzval priamo oprávneného. Oprávnený listom doručeným súdu dňa 12.10.2009 požiadal súd o predĺženie lehoty na predloženie zmluvy o úvere o 60 dní. Súdom mu bola predĺžená lehota do 02.12.2009. Dňa 02.12.2009 oprávnený doručil zmluvu o úvere. Výzvou zo dňa 02.12.2009 súd vyzval oprávneného o špecifikáciu vymáhanej sumy na istinu a poplatok. Následne bola výzva urgovaná dňa 08.01.2010, 01.02.2010. Dňa 08.07.2011 súd vydal poverenie. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/152/2012 (9Er/370/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,--Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 1 485,-- Eur.

Z listinného dôkazu - pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 9Er/370/2009 súd zistil, že okresný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 26 mesiacoch od doručenia žiadosti. Súd však považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že po doručení žiadosti súdneho exekútora bol tento vyzvaný na predloženie úverovej zmluvy, ktorú však v lehote nepredložil, preto súd Stály rozhodcovský súd požiadal o predloženie tejto zmluvy. Stály rozhodcovský súd nereagoval, preto bola výzva urgovaná a následne bol vyzvaný priamo oprávnený. Sám oprávnený požiadal o predĺženie lehoty na predloženie listinného dôkazu. Po doručení listinného dôkazu a odpovedi na výzvy súdu, ktorá bola dvakrát urgovaná súd mohol vydať poverenie. Možno konštatovať, že poverenie bolo vydané v primeranej lehote, keďže žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia neobsahovala všetky listinné dôkazy, ktoré boli potrebné preto, aby súd mohol vydať poverenie.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 13Er/31/2009 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 09.01.2009. Súd vydal poverenie dňa 27.01.2009. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/155/2012 (13Er/31/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,--Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur.

Z listinného dôkazu - pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 13Er/31/2009 súd zistil, že okresný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 19 dňoch od doručenia žiadosti. Možno konštatovať, že bolo rozhodnuté v primeranej lehote.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 9Er/445/2010 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 28.04.2010. Výzvou zo

dňa 05.05.2010 súd vyzval súdneho exekútora v zmysle § 40 ods. 1 Exekučného poriadku na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie a to o predloženie úverovej zmluvy. Výzva bola urgovaná dňa 07.06.2010. Súdny exekútor listom doručeným súdu dňa 17.06.2010 dal na vedomie súdu, že o predloženie zmluvy požiadal oprávneného. Výzvou zo dňa 19.07.2010 súd vyzval právneho zástupcu oprávneného o predloženie zmluvy o úvere. Dňa 29.07.2010 oprávnený doručil zmluvu o úvere. Dňa 12.08.2010 súd vydal poverenie. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 9Er/445/2010-26 zo dňa 20.12.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica dňa 17.09.2012. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/156/2012 (9Er/445/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,--Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur.

Z listinného dôkazu - pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 9Er/445/2010 súd zistil, že okresný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po štyroch mesiacoch od doručenia žiadosti. Súd však považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol súdom vyzvaný na predloženie zmluvy o úvere, a to dvoma urgenciami. Súd taktiež vyzval priamo oprávneného na predloženie zmluvy o úvere. Oprávnený si túto povinnosť splnil dňa 29.07.2010. Následne súd vydal poverenie. Možno konštatovať, že poverenie bolo vydané v primeranej lehote, keďže žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia neobsahovala všetky listinné dôkazy, ktoré boli potrebné preto, aby súd mohol vydať poverenie.

Zákon číslo 514/2003 Z. z. má oporu v článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Pri jeho aplikácii sa podporne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý je v tomto ohľade všeobecným predpisom. Nároky na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov sa zásadne uplatňujú na všeobecnom súde. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci má povahu objektívnej zodpovednosti (bez zreteľa na zavinenie). Zákon nepozná žiadny liberálny dôvod, na základe ktorého by sa bolo možné zbaviť tejto zodpovednosti.

Štát zodpovedá za škodu vzniknutú nesprávnym úradným postupom. Úradným postupom je postup orgánov štátu súvisiacich s výkonom štátnej moci, ktorý sa dotýka individuálnych práv a povinností účastníkov daného konania. Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je tiež príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti, nedošlo by ku škode. Nesprávny postup orgánu štátu musí byť teda vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Exekučné konanie ako druhá samostatná fáza civilného procesu je upravená v Exekučnom poriadku. Nesprávnym úradným postupom je porušenie pravidiel upravených v Exekučnom poriadku, avšak štát zodpovedá za škodu len ak je daná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti, nedošlo by ku škode. Nesprávny postup súdu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci musia byť splnené všetky tri podmienky uvedené v zákone č. 514/2003 Z. z., a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Z uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie namietaných žalobcom splnená. Predmetné rozhodnutie okresného súdu nie je možné považovať za nezákonné a zároveň jeho zákonnosť/nezákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní. Otázkou správnosti postupu pri rozhodovaní o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia taktiež nie je na mieste posudzovať. Ide o namietanie samotného rozhodnutia, a preto nie je možné hovoriť o nesprávnom úradnom postupe.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca na niektorých miestach vo svojom žalobnom návrhu namieta prieťahy v konaní, je potrebné poukázať na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prieťahoch v konaní.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Žalobca sa vo svojej žalobe domáha náhrady materiálnej škody vo výške istiny s príslušenstvom vymáhanej od povinného.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru súdu žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické.

Na základe všetkých uvedených skutočností je súd toho názoru, že žalovaný nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

Žalobca zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z toho dôvodu nie je preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávne úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávne úradnému postupu.

V konaniach sp. zn. 9Er/440/2009, 8Er/869/2009, 10Er/ 62/2009, 9Er/445/2010 súd exekúciu zastavil a vyhlásil za neprípustnú z dôvodu formálnej a materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu. Ak teda žalobca v postavení oprávneného v exekučnom konaní sám inicioval neprípustné exekučné konanie na základe neprípustného exekučného titulu, podľa názoru súdu je preto uplatnenie si práva na náhradu škody v konaní, ktoré bolo neprípustné, pričom takéto konanie sám žalobca vyvolal v rozpore s dobrými mravmi.

Žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujúc ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia žalobcu (ako spoločnosti s negatívnou povestou využívajúcu neprijateľné podmienky), minimálnej

závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré žalobcovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť, nemôže byť žalobcovi priznaná žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Súd poukazuje na tú skutočnosť, že aj v prípade keď nebolo rozhodnuté o žiadostiach súdneho exekútora v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote podľa § 41 odsek 2 písmeno d) s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.05.2010, samotné nedodržanie lehoty stanovenej v exekučnom poriadku neznamena automaticky preťahy v konaní. Exekučným titulom boli rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu. Súd musel preskúmať rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul. V jednotlivých exekučných konaniach objektívne posudzoval zákonnosť exekúcie, musel skúmať či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola v každom jednotlivom prípade uzavretá platne. Skúmanie rozhodcovských rozsudkov si vyžadovalo osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na tú skutočnosť, že sa týkali právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Dĺžka exekučných konaní bola primeraná náročnosti vecí.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností má súd za to, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (spočívajúcim v tom, že rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, a to po zákonom stanovenej lehote) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., žalobu ako právne neopodstatnenú súd zamietol.

Keďže zo strany žalovaného bola vznesená aj námietka premlčania s poukazom na ustanovenie § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., súd sa aj zaoberal, či právo žalobcu nie je premlčané. Žalovaný vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009, teda tri roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku.

Preskúmaním všetkých žiadostí súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré sú predmetom tohto konania súd zistil, že všetky žiadosti okrem žiadosti súdneho exekútora v konaní vedenom pod spisovou značkou 12C/155/2012 (13Er/31/2009) boli doručené súdu po 23.04.2009, teda právo žalobcu premlčané z tohto hľadiska v týchto konaniach nie je, okrem konania vedeného pod spisovou značkou 12C/155/2012, kde bola žiadosť súdneho exekútora doručená 09.01.2009 a 15 dňová lehoť od doručenia žiadosti o udelenie poverenia uplynula dňa 26.01.2009, teda tri roky pred 23.04.2009 kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku.

Keďže súd spojil na spoločné konania veci vedené pod spisovými značkami 12C/117/2012, 12C/132/2012, 12C/136/2012, 12C/145/2012, 12C/152/2012, 12C/155/2012 a 12C/156/2012 s tým, že tieto sa ďalej viedli pod spisovou značkou 12C/117/2012, súd žalobu po sčítaní jednotlivých predmetov konaní o zaplatenie majetkovej škody vo výške 875,-- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 3 941,15 Eur zamietol. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/117/2012 (9Er/439/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 861,15 Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/132/2012 (9Er/440/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/136/2012 (8Er/869/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 275,-- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/145/2012 (10Er/362/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/152/2012 (9Er/370/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,--Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 1 485,-- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/155/2012 (13Er/31/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,--Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/156/2012 (9Er/445/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,--Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1, 2 O. s. p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalovaný bol v konaní úspešný, avšak trovy konania v lehote do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia si nevyčísli a zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia mu žiadne trovy konania nevyplývali, súd preto o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému ako úspešnému účastníkovi ich nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.